

N:o 25.

Ank. till Riksd. kansli den 14 april 1890, kl. 11 f. m.

Andra Kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande n:o 9, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande af föreskrift för åtskilliga embets- och tjenstemän att anslå vissa mottagningstider.

Till utskottets behandling har blifvit hänvisad en af herr F. W. Metzén inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 206, hvaruti föreslagits, att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes föreskrifva eller, om så ej kunde ske, uppmana såväl magistratspersoner i städerna som ock domare, kronofogdar och häradsskrifvare å landet att låta kungöra, hvilka dagar och timmar samt hvarest de i tjensteärenden kunna vara för allmänheten tillgängliga, derest icke tillfälligt hinder någon gång förefinnes.

Till stöd för denna framställning anför motionären, att man stundom, särdeles å landet, försporde en klagan öfver svårigheten att kunna anträffa åtskilliga embets- och tjenstemän; och finge väl en sådan klagan anses icke alldeles obefogad. Då en person uppoffrat mycken tid genom att förnyade gånger förgäfvades söka den tjensteman, med hvilken han i ett eller annat afseende varit nödsakad att sammanträffa, må man ej undra på, om detta skall uppväcka missnöje, isynnerhet om en längre resa, möjligen äfven för- enad med kostnad, måste flera gånger företagas, innan man slutligen lyckas anträffa ifrågakvarande tjensteman. Och likväl skulle detta lätt kunna und-

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 21 Häft.

vikas, och mycket obehag den sökande besparas endast genom något ringa tillmötesgående å vederbörande embets- och tjänstemäns sida. Dertill behöfdes blott, att dessa senare i sina hem eller å sina respektive embetsrum vissa timmar någon dag i veckan voro tillfinnandes, samt att allmänheten härom på lämpligt sätt underrättades — något som redan nu af en och annan, men långt ifrån af det stora flertalet, iakttoges. Och den åtgärd i detta afseende, som åtskilliga sålunda funnit skäligt vidtaga, borde i allmänhetens intresse vara, icke enstaka undantag, utan allmän regel. Dessutom skulle, enligt motionärens förmenande, förslaget, om det antoges, vara till fördel äfven för embetsmännen sjelfva, hvilka då derigenom icke skulle, såsom nu är fallet, å snart sagdt alla dagar och tider besväras med besök, som mången gång torde vara synnerligen olägliga.

För så vidt förevarande motion afser domare, kronofogdar och härads-skrifvare, finner utskottet visserligen, särskildt med hänsyn till beskaffenheten af dessa personers olikartade tjensteåligganden, hvilka ofta måste på långt afstånd från deras bostad utföras, synnerligen stora svårigheter möta för utfärdandet af en generel föreskrift derom, att de å förut bestämda dagar och timmar skola i tjensteärenden vara för allmänheten tillgängliga, men anser likväl, att en betydlig fördel i motionens syfte skulle vinnas, om bemälda embets- och tjänstemän — såsom redan nu flerstädes är förhållandet — kunde ordna sina förrättningar utom embetsrummet, såvidt möjligt är, sålunda, att de åtminstone en eller två dagar i veckan ej vore af dylika förrättningar upptagna.

Beträffande magistratspersoner är väl numera på de flesta ställen införd den praxis, att dessa å bestämda timmar hvarje dag eller vissa dagar i veckan äro för allmänheten tillgängliga. Något hinder för utfärdande af särskild föreskrift härom, derest sådant skulle anses erforderligt, torde, enligt utskottets åsigt, icke möta.

Som emellertid föreliggande motion endast afser vissa slag af embets- och tjänstemän, men deremot utesluter andra, med hänsyn till hvilka det torde vara lika viktigt, att de å bestämda tider äro för allmänheten tillgängliga, såsom prester, länsmän m. fl., får utskottet, som håller före, att derest, på sätt motionären föreslagit, en skrifvelse af ena eller andra slaget

skulle till Kongl. Maj:t aflåtas, densamma ej borde inskränkas till de i motionen särskildt uppgifna embets- och tjenstemän, på grund häraf hemställa,

att förevarande motion icke må till någon kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 april 1890.

På utskottets vägnar:

G. THESTRUP.

Reservation

af herr *Thestrup* mot den af utskottet använda motivering.
